

Tiia Kokkola

Satutuntien dialogeja

Runoja ihmisyydestä ihmisille

Satutuntien dialogueja

Tiia Kokkola on savolaistaustainen, keskisuomalaistuva pöytälaatikkorunoilija. Tiian intohimoja ovat runoilun lisäksi kanteleensoitto ja luonnon kauneuden ihmettely. Tiian ystävät kuvailivat Tiiaa kysyttäessä empaattiseksi, pohdiskelevaksi ja rohkeaksi ihmiseksi ja hyväksi kuuntelijaksi. Ammatiltaan Tiia on sosiaalityöntekijä ja on valmistunut Itä-Suomen yliopistosta yhteiskuntatieteiden maisteriksi.

Kuvittaja Niina on Tiian pikkusisko.

Tämä runokirja on kunnianosoitus unelmalle, sisaruudelle ja kohtaamisten voimalle.

Satutuntien dialogeja
Runoja ihmisyydestä ihmisille

Tiia Kakkola
Kuvitus Niina

© 2017 Tiia Kokkola
© 2017 Niina (kuvat)

Kannen suunnittelu: BodEasydesigner
Kannen kuva: Niina

ISBN: 9 789523 393707

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

Kustantaja: Books on Demand, GmbH, Helsinki, Suomi

Sisällys

Tuulenneidon tanssi

Leikitäänkö onnellisia?

Leikitäänkö onnellisia?	12
Kasvot	13
Kokonaan	14
Riudus	15
Ole minulle turva	16
"Loppu"	17
Satutuntien tytär	18

Otteessasi

Minä olen (sinun lapsesi)	20
Harkinta	21
Joitakin tyhjiä sanoja	23
Vastaisitko puhelimeen puolestani?	24
Rikot minut	26
Kädelläsi	27
Tahto	28
Tänään minä lähden	29
Halu ja tahto	31

Kylmää elämää

Haluaisin kertoa	34
Laulu rakastetuksi pääsemisen vaikeudesta	36
Huuto	37
Täydellisiä naisia	38

Koska kun kerran	40
Hiljaisuus	42
Kaipuu	43

Sitruunaperhosia ja leskenlehtiä

Majakanvartija	45
Nyt	46
Unessa	47
Lähteellä	48
Aikuisten juttuja	49
Turvassa	50
Suurissa häissä	51
Kevät	52
Pidellään yhdessä lankoja	54
Uneni helma	55
Sieluni reunoilla	57

Viimeisten sanojen huoneissa

Hauraus	60
Enkelille	61
Autuus	63
Korppuni	64
Ikävä	65
Varjoista maan	66
Valkotakkinen mies	67
Vaaleanpunaisen peruukin alla	68
Ajan valta	69

Enää ei tarvitse itkeä

Väsymys	70
Muisto	73
Kotona	74
Taistelija	76
Tyhjyys	77
Tyhjyys II	78

Rakkauden harmoniaa

Pelko	80
Tuntematon sotilas	81
Rauha	82
Rakastaisin	83
En mä oo mihinkään menossa	84
Et siä oo mihinkään menossa	86
Kiitos	88

Levähdyspaikan laulu

Kiitokset

Viittaukset

Julialle, Anniinalle, Hannelle, Tarulle ja Akille

Tiedätte paljon ja kuitenkin kuljette mukana.

”
...

*Nuori tyttö kyseli: "Et kai enää laula kuolemasta?
Kai lopetat ei-toivotut laulut?"
Luulin, että laulan vaan siitä, mitä täällä tulee vastaan.
Vai teinkö ei-toivotut laulut?"*

*Niistä, jotka yli jäi tai kiiltävistä kuvista pois kannettiin
teen ne ei-toivotut laulut...*

...

*Sillä jollen niitä tee, niin enpä tiedä, mitä enää täällä teen.
Teen ei-toivotut laulut!*

”
...

Jarkko Martikainen: Ei-toivotut laulut (Albumilta Koirien taivas, 2014, Sakara records)

Tuulenneidon tanssi

Tuulenneito Tuiskutukka,
tytär tärkeän taikurin,
tanssi lauloi juhlistansa,
vihastutti vierahiaan.

Häipyi hyvä herrasmieskin,
ei jäänyt kukaan katsomaan.
Tanssi tytär tovereitta,
huojui hän hiljaisuudessa...

Hiljaisuus

Ihan kaikki on kadonnut...
Istun tässä ja hengitän omilla keuhkoillani
vihlovan kylmää happea
jäätäneessä maailmassa.

Kuinka kovasti minä pelkäsin,
ja kuinka aikaisin minä unohdin,
että sinä saatat lähteä pois.

Taivaalla on tähtiä,
ne tuikkivat vieläkin,
mutta eivät meille tai meidän silmiämme peilaten -
ne vain tuikkivat.

Huuda minulle ääneen
tai kuiskaten!
Huuda,
että tulet takaisin!
Huuda edes,
että hylkää minut.

Tässäkö tämä nyt oli?

Tiia Korkolan esikoiskokoelman runot ovat tuokiokuvia empaattisista kohtaamisista ja elämäntunneista vuosina 2005-2016. Runot heijastelevat kasvua nuoresta aikuiseksi ja opiskelijasta sosiaalityöntekijäksi.

